

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **J. S.**, zast. advokátem JUDr. Richardem Pustějovským, Matiční 730/3, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, 28. října 117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ing. K. P., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2019, čj. MSK 158941/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 5. 2020, čj. 22 A 18/2019 - 50,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Nový Jičín, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 27. 8. 2018 nenařídil odstranění stavby „*přípojkového pilíře s elektroměrovým rozvaděčem NN pro rodinný dům č. p. X, R. 100, N. J.*“ (dále též jen „přípojkový pilíř“). Stavební úřad porovnal zaměření skutečného provedení stavby ze dne 4. 12. 2013 a ze dne 29. 6. 2017 a dospěl k závěru, že přípojkový pilíř s elektrorozvaděčem NN nezasahuje do pozemku parc. č. X. Stavební úřad vycházel z geodetického zaměření stavby ze dne 29. 6. 2017, které považoval za dostatečný podklad rozhodnutí, a zdůraznil, že zaměření ze dne 4. 12. 2013 bylo provedeno před provedením změny staveb a nebylo ověřeno oprávněným geodetem.

[2] Proti rozhodnutí stavebního úřadu podal žalobce spolu s Bc. Š. S. odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 1. 2019. Žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu v nepatrné části změnil a ve zbytku jej potvrdil, přičemž se ztotožnil s posouzením věci

stavebním úřadem. Dále zohlednil, že v průběhu řízení Ing. P. jako vlastník dané stavby odstranil část pilíře, která zasahovala na sousední pozemek, čímž stavbu přípojkového pilíře uvedl do souladu se schválenou projektovou dokumentací, tedy do souladu s podmínkami územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2010 (viz geodetické zaměření ze dne 29. 6. 2017), které žalobce ve správním řízení nezpochybnil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce (původně společně s Bc. Š. S., ve vztahu k níž bylo řízení zastaveno usnesením krajského soudu ze dne 17. 4. 2019) žalobu ke krajskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[5] Stěžovatel namítl, že právní konstrukce krajského soudu použitá k odůvodnění nesprávných závěrů je v rozporu s obsahem spisu a napadený rozsudek je odůvodněn „*pouze formulářovým způsobem na necelých dvou stranách formátu A4*“.

[6] Rozsudkem krajského soudu bylo podle názoru stěžovatele zasaženo do jeho ústavního práva na ochranu vlastnictví. Krajský soud pouze „*bianco*“ převzal nesprávné skutkové a právní závěry správních orgánů.

[7] Stavební úřad se však ani nepokusil odstranit rozpory v zaměřeních stavby provedených ve dnech 4. 12. 2013 a 29. 6. 2017, přestože byl žalovaným v jeho rozhodnutí ze dne 31. 5. 2018 podrobně instruován, jak má ve věci pokračovat.

[8] Stěžovatel namítl, že prokázal, že přípojkový pilíř se nachází částečně na jeho pozemku a betonový monolit základové konstrukce částečně neodstraněné stavby (základ oplocení) stále neoprávněně zasahuje do jeho pozemku. Odstraněna byla částečně pouze část oplocení, která se nacházela nad úrovní pozemku. Výklad stavebního zákona, podle něhož je třeba řízení o odstranění stavby ukončit z důvodu zániku věci, proto neobstojí.

[9] Stěžovatel zdůraznil, že zaměření skutečného provedení stavby ze dne 4. 12. 2013 ani geometrický plán ze dne 22. 7. 2014, které byly podkladem pro rozhodnutí o odstranění stavby, nelze v nynější věci odmítnout s obecným poukazem, že se nejedná o důkazy prokazující, že se stavby nachází na cizím pozemku.

[10] Krajský soud se pak ani nezabýval námitkou, že došlo k otočení pilíře o 90 stupňů a tím ke změně ochranného pásma této stavby (stavební úřad tutéž námitku vyhodnotil jako nedůvodnou).

[11] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[12] Žalovaný odkázal na své rozhodnutí, kde vysvětlil, proč jako zásadní pro své rozhodnutí správní orgány vyhodnotily geodetické zaměření stavby ze dne 29. 6. 2017, které bylo zpracováno úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem Ing. R., které zachycuje stav po odstranění stavby oplocení a zúžení pilíře, tedy poté, co stavba byla uvedena do souladu s rozhodnutím, kterým byla povolena. Ze zaměření, provedeného k tomu oprávněnou osobou, je zřejmé, že přípojkový pilíř nezasahuje do pozemku parc. č. X ve vlastnictví stěžovatele. Oproti tomu zaměření ze dne 4. 12. 2013 zpracované L. V., které předložil stěžovatel, vycházelo ze stavu

pokračování

před změnami na dané stavbě, tedy neodpovídalo stavu stavby v době správního řízení, a nebylo zpracováno k tomu oprávněnou osobou. To bylo stěžovateli v odůvodnění správních rozhodnutí vysvětleno.

[13] K námitce stěžovatele, že předmět správního řízení nemohl odpadnout, protože se na pozemku nadále nachází přípojkový pilíř společnosti ČEZ Distribuce, a.s., pak žalovaný uvedl, že již ve svém rozhodnutí, jakož i ve vyjádření k žalobě, zdůraznil, že předmětem žalobou napadeného rozhodnutí a souvisejícího řízení nebyla ani stavba přípojkového pilíře jmenované společnosti, která byla dodatečně povolena v samostatném správním řízení a následně kolaudována, ani stavba původního oplocení, která byla odstraněna a část její základové konstrukce se stala součástí jiné stavby – opěrné zídky.

[14] K požadavku stěžovatele na odstranění stavby přípojkového pilíře ve smyslu rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14. 6. 2017, žalovaný uvedl, že toto rozhodnutí nikdy nenabývalo právní moci a nestalo se vykonatelným, neboť bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 2. 2017. Věc byla tehdy vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání, které vyústilo v rozhodnutí ze dne 27. 8. 2018, jímž stavební úřad rozhodl tak, že odstranění stavby nenařídil, protože odpadl důvod pro nařízení jejího odstranění. O odvolání proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím.

[15] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

[16] Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[17] Kasační stížnost není důvodná.

[18] Úvodem považuje NSS za nezbytné v obecné rovině připomenout, že NSS v řízení o kasační stížnosti nehodnotí znovu komplexně skutkový stav a nenalézá právo mezi stranami; naopak je jeho úkolem přezkoumat rozhodnutí správního soudu a zhodnotit, zda se dostatečně a správně vypořádal se všemi žalobními námitkami. NSS se nezabývá správním řízením a právními úvahami správních orgánů přímo, ale jen zprostředkovaně; obsah a rozsah kasačních námitek je tak přímo podmíněn obsahem a rozsahem námitek žalobních (viz rozsudek NSS ze dne 3. 1. 2022, čj. 10 As 150/2020 - 37). Dále je třeba zdůraznit, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78).

[19] Ke kasačním námitkám NSS nejprve konstatuje, že nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku neshledal. Tu nelze dovozovat pouze z délky odůvodnění. S ohledem na kvalitu žalobních námitek považuje NSS odůvodnění rozsudku krajským soudem za více než dostatečné. Úvahy krajského soudu jsou srozumitelné a je zřejmé, na základě jakých důvodů ke svým závěrům dospěl. Krajský soud ani nijak nepochybil, jestliže v podrobnostech odkázal na obsah rozhodnutí žalovaného, pokud se s jeho závěry ztotožnil (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 119/2005 - 118, a ze dne 21. 1. 2022, čj. 10 As 392/2020 - 39).

[20] Dále je však nutné zdůraznit, že stěžovatelovy námitky většinou kopírují námitky žalobní. Doslova zkopírovány jsou zejména stěžejní námitky, které se týkají způsobu, jakým se správní orgány vypořádaly s provedenými zaměřeními, výkladu stavebního zákona ve vztahu

ke způsobům ukončení řízení o odstranění stavby, jakož i námitky, které se týkají umístění přípojkového pilíře betonového monolitu základové konstrukce.

[21] V této věci tak NSS nezbývá než zopakovat závěry usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019 - 63, a konstatovat, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně souvisící nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu).

[22] Zákonné okruhy kasačních důvodů, vyjmenované v § 103 odst. 1 s. ř. s., se navzájem liší v tom, zda napadají výlučně argumentaci či procesní postup krajského soudu, nebo zda zprostředkovaně míří i do rozhodování správního orgánu. Ryze „soudní“ důvody jsou obsaženy v písmenech c), d) a e) citovaného ustanovení (zmatečnost; nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu nebo jiná vada řízení; nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení). Naproti tomu naopak důvody podle písmen a) a b) (nesprávné posouzení právní otázky; nedostatečná, nesprávná či procesně vadná skutková zjištění správního orgánu, případně nepřezkoumatelné správní rozhodnutí) mohou dopadat jak přímo na rozhodnutí správního orgánu, tak zprostředkovaně i na soudní rozhodnutí, pokud soud tvrzené vady neodhalil nebo zaujal stejný hmotněprávní názor jako žalovaný.

[23] Pokud soud postupoval procesně bezvadně a zamítl žalobu řádně zdůvodněným rozsudkem [tím se vylučují důvody podle § 103 odst. 1 písm. c), d), e) s. ř. s.], může se žalobce pokusit prosadit své argumenty ještě jednou za pomoci kasačních důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) nebo b) s. ř. s. Je logické, že zde obsažená argumentace nebude z povahy věci nijak novátorská – ostatně v kasačním řízení nelze v zásadě řešit jiné otázky, než které byly předmětem řízení už u krajského soudu (srov. § 104 odst. 4 a § 109 odst. 5 s. ř. s.). I když však žalovaný a krajský soud dospěli ke stejnému závěru, nepředpokládá se, že žalobce jen zkopíruje text žaloby, v níž případně zamění slovo žalobce za slovo stěžovatel, a zašle jej Nejvyššímu správnímu soudu pod novým názvem kasační stížnost. V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby jen kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou.

[24] O formalitu ale zákonodárci nešlo: naopak smyslem bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Vždy tak musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější.

[25] Krajský soud se v této věci neomezil na pouhý odkaz na rozhodnutí žalovaného, naopak se žalobní argumentací pečlivě zabýval. Přitom se krajský soud neomezil jen na odkaz na rozhodnutí žalovaného, ale stručně a jasně stěžovateli vysvětlil, z jakých důvodů nelze žalobě vyhovět.

[26] Na argumentaci krajského soudu ovšem v kasační stížnosti stěžovatel nijak nereagoval, pouze ve vztahu k uvedené části námitek slovo od slova zkopíroval převážnou část textu žaloby, v němž pouze mírně formulačně poupravil její nepodstatné části. V tomto rozsahu je zde naprostá shoda mezi žalobou a kasační stížností.

pokračování

[27] NSS shrnuje, že v této věci nebyly ve vztahu ke stěžejním námitkám, které se týkají způsobu, jakým se správní orgány vypořádaly s provedenými zaměřeními, výkladu stavebního zákona ve vztahu ke způsobům ukončení řízení o odstranění stavby, jakož i námitkám, které se týkají umístění přípojkového pilíře betonového monolitu základové konstrukce, uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Na tom nemůže nic změnit ani to, že tyto „námitky“ byly „doplňeny“ o další text, který však obsahuje jen obecné a argumentačně prázdné proklamace (např. „Potvrzení nezákonného rozhodnutí (žalovaného-pozn. NSS) ..... je objektivně nežádoucí, v rozporu s veřejným zájmem, pro aplikační praxi a bez jakékoliv emoční gradace ve vyjádření, je samotné nezrušení označeného nezákonného rozhodnutí správního orgánu, v řízení před Krajským soudem v Ostravě, „NEBEZPEČNÉ PRO SPOLEČNOST“!“. Kasační stížnost totiž přes svou obsáhlost v tomto rozsahu nijak nereaguje na rozsudek krajského soudu, který napadá. Z toho, že text tohoto podání je v daném rozsahu pouhou kopií žaloby, je zjevné, že v této části kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Taková kasační stížnost je však nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 (srov. k tomu usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009 - 77, č. 2103/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020 - 17, body 11 a 12).

[28] V uvedeném rozsahu není ani důvod k tomu, aby NSS na tuto kasační stížnost pohlížel jako na podání trpící vadami, které by byl povinen odstraňovat podle § 109 odst. 1 s. ř. s. Toto ustanovení slouží soudu k tomu, aby zajistil doplnění kasačních důvodů u těch kasačních stížností, které jsou podány jako blanketní, tj. neobsahují vůbec žádnou argumentaci (ani pokus o ni). Takové blanketní kasační stížnosti ve skutečnosti jen ohlašují úmysl uplatnit k výzvě soudu konkrétní kasační důvody a kromě označení účastníků, napadeného rozsudku a citace některých písmen § 103 odst. 1 s. ř. s. v nich nebývá žádný další text. Postup podle § 109 odst. 1 s. ř. s. ale není určen k tomu, aby soud, který obdrží dlouhý a strukturovaný text tvářící se jako zdůvodněná kasační stížnost, upozorňoval právního profesionála zastupujícího v kasačním řízení na smysl kasační stížnosti (který je ostatně zřejmý již ze zákona) a vedl ho k vylepšení jeho argumentačních dovedností.

[29] Kasační stížnost však na základě právě uvedeného nelze bez dalšího odmítnout, protože obsahuje také skutečnou kasační námitku.

[30] Tou je především kasační námitka stěžovatele, v níž krajskému soudu vytýká, že se nevypořádal s jeho námitkou, která se týká otočení pilíře o 90 stupňů. Této námitce nelze než přisvědčit, protože s takovou námitkou se skutečně krajský soud nevypořádal. Ovšem výlučně proto, že takto formulovanou námitku stěžovatel v žalobě ani jinak v řízení před krajským soudem neuplatnil, jak plyne z obsahu soudního spisu (zejména ze žaloby a protokolu o jednání). Jedná se tedy o námitku nedůvodnou.

[31] Závěrem pak v podrobnostech odkazuje NSS na napadený rozsudek krajského soudu, s nímž se ztotožňuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 větou poslední s. ř. s. zamítl.

[33] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu nepřísluší náhrada nákladů řízení. Žalovanému

nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. NSS osobě zúčastněné na řízení žádnou takovou povinnost neuložil, ta proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu